

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Urtos/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 7016200759
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7016200759.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 25. januára 2017 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného M. O., v konaní o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného M. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 6. októbra 2016, sp. zn. 8Ntc 22/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného M. O. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 6. októbra 2016, sp. zn. 8Ntc 22/2016, podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. a podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného M. O. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14. marca 2016, sp. zn. 7Ntc/27/2015, a zo dňa 14. marca 2016, sp. zn. 7Ntc/28/2015.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú neskôr písomne odôvodnil jeho obhajca, a to z dôvodu nesprávnosti výroku o zamietnutí návrhu odsúdeného o podmiennečnom prepustení a z dôvodu porušenia ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, s odkazom na ustanovenia § 189 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Trestného poriadku v spojení s ust. § 417 ods. 3 druhá veta Trestného poriadku.

V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že doposiaľ bol sedem krát právoplatne odsúdený, čo potvrdzuje odpis z registra trestov v súdnom spise. Poukazuje na skutočnosť, že pri záznamoch č. 1 a 3 na č.l. 12 súdneho spisu je uvedené, že na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený, v prípade záznamu č. 2 na č.l. 12 súdneho spisu sa jedná o podmiennečné odsúdenie a vzhľadom na uplynulý čas sa má na páchatel'a hľadiť tak, že sa osvedčil. Čo sa týka záznamu pod č. 4 na čl. 12 a 13 súdneho spisu, na uvedené skutky a následný trest sa vzťahuje amnestia prezidenta Českej republiky z roku 2013. Ďalej poukazuje na potvrdenie o možnosti zamestnať sa, poukazuje na správu ústavu na výkon trestu odňatia slobody zo dňa 13.07.2016, na splnenie formálnej podmienky na rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a na svoju momentálnu rodinnú situáciu.

Vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Košiciach k sťažnosti odsúdeného sa v spise nenachádza.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo 6. októbra 2016, sp. zn. 8 Ntc 22/2016, rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Rovnako ako Krajský súd v Košiciach aj Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že u odsúdeného sú naplnené formálne podmienky podmiennečného prepustenia, nakoľko odsúdený už vykonal potrebnú časť uloženého trestu odňatia slobody, avšak u odsúdeného nie sú splnené materiálne podmienky, a to že by plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom uvedené formálne a materiálne podmienky musia byť splnené kumulatívne.

S poukázaním na sťažnosť odsúdeného v spojitosti so žiadosťou o podmiennečné prepustenie na slobodu Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom na osobu odsúdeného ako aj na jeho opakovanú trestnú činnosť, správu ústavu na výkon trestu odňatia slobody a hodnotenie rizika sociálneho zlyhania (Resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá - riziko sociálneho zlyhania stredné), vzhľadom na obsah spisu a v rámci celkového zhodnotenia opodstatnenosti možného podmiennečného prepustenia nie sú splnené podmienky na to, aby bol odsúdený podmiennečne prepustený na slobodu.

Odsúdený bol už v minulosti viackrát súdne trestaný, z výrokovej časti rozsudku Okresného súdu v Nymburku, sp. zn. 4T 175/2014, zo dňa 28.1.2015 pritom vyplýva, že žalovaného konania sa odsúdený M. O. dopustil napriek tomu, že rozsudkom Mestského súdu v Brne, sp. zn. 12 T 27/2011, zo dňa 1.6.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Brne, sp. zn. 4To 274/2011, zo dňa 30.8.2011, ktorým bol uznaný za vinného okrem iného aj pre krádež a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený, a to uznesením Okresného súdu v Třebíči, sp. zn. 3 PP 26/2013, zo dňa 20.3.2013 a bola mu na nevykonanú časť trestu odňatia slobody stanovená skúšobná doba pätnástich mesiacov, v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa opätovne dopustil majetkovej trestnej činnosti, na čo poukázal aj krajský súd.

Krajský súd poukazuje aj na ustanovenie § 68 ods. 5 Tr. zák., zo znenia ktorého vyplýva, že opätovné podmiennečné prepustenie z výkonu toho istého trestu odňatia slobody nie je možné.

Vo vzťahu k sťažnosti odsúdeného najvyšší súd upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu

trestu neexistuje „právny nárok“, ktorého by sa mohol domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania.

Podmienené prepustenie na slobodu je odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu ako aj na ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život a že pre spoločnosť tu nie je veľké riziko z hľadiska pokračovania v páchaní trestnej činnosti.

Jednou z podmienok podmieneného prepustenia odsúdeného na slobodu je aj skutočnosť, že by odsúdený plnením si svojich povinností a svojim správaním preukázal, že v prípade jeho osoby je odpykanie si stanovenej doby postačujúce a účel trestu bol v jeho prípade dosiahnutý aj kratším výkonom trestu odňatia slobody, čo však u odsúdeného nebolo naplnené.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal za preukázané splnenie materiálnych podmienok, a teda že od odsúdeného možno očakávať polepšenie a že v budúcnosti povedie riadny život.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov sťažnosť odsúdeného M. O. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.